

KATOLIŠKI GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Leto XXXXI. - Štev. 12 (2040)

Gorica - četrtek, 23. marca 1989 - Trst

Posamezna številka Lir 1000

Velika noč je kakor jasna noč, kakor vzhajajoče sonce, kakor trava v jutranji rosi, kakor odpirajoči se cvet, kakor čisti zrak, kakor žvrgoleče ptice, kakor posušene solze, kakor uslišani klic, kakor odgovor na vprašanja, kakor smisla polno trpljenje, kakor izpolnjeno pričakovanje, kakor radostno ozračje, kakor ožarjeni križ, kakor pokončni ljudje, kakor ozdravljene rane, kakor najdeni smisel, kakor skupno veselje, kakor blagoslovljeno življenje, kakor uresničeno videnje, kakor izpolnjena prerokba...

Da bi vam bila Velika noč to in še več, predvsem prijateljsko in zakramentalno srečanje z Njim, ki je zaželel svojim učencem in po njih tudi nam: MIR VAM BODI!

To vam želimo iz srca vsi iz

UREDNIŠTVA IN UPRAVE
»KATOLIŠKEGA GLASA«

Vstanimo s Kristusom!

Osnovna značilnost današnjega časa je pesimizem, črnogledost. Kamorkoli se ozremo, slišimo mračne napovedi: gospodarske, politične, moralne. Zdi se, da več ne vemo, kaj je prav in kaj ni. In zakaj tega ne vemo? Ker ne vemo, kateri je naš cilj, po kateri poti ga bomo dosegli, kam smo namenjeni. Zavoljo tega smo nemirni, živčni — tak je svet in mnogi posamezniki.

Duhovnik psiholog dr. Anton Trstenjak pravi, da je človek po svoji naravi bitje, ki išče smisel za vsako svoje dejanje, še bolj pa za svoje življenje. Pri tem omenja misel velikega fizika Alberta Einsteina: »Kdor čuti, da je njegovo življenje nesmiselno, ta ni samo nesrečen, ampak tudi življenja nezmožen.«

Odsotnost smisla življenja nas hromi in nam jemlje veselje do dela. Zlasti mladi so siti praznih obljub, hvalisanja preteklosti in poceni odgovorov. Hočejo odgovora, ki jih bo prepričal in zadovoljil. Pa obstaja tak odgovor?

O pač, to je prazni Kristusov grob, to je njegovo vstajenje. Sicer tega dogodka nismo osebno doživeli, a je dovolj izpričan, da mu lahko zaupamo in verjamemo.

Sv. Pavel pa pravi še drugače v pismu Korinčanom. Uporablja podobno iz praznovanja judovske Velike noči. To je zahtevalo, da so uničili ves kvašen kruh, ki so ga

še imeli v hiši. Nato so jedli velikonočno jagnje z brezkrvasnim kruhom. Jagnje je podoba Kristusa, kvašeni kruh podoba greha, brezkrvasni kruh novo življenje v čistosti in resnici.

Pred 1600 leti je sv. Avguštin s 15-letnim sinom Adeodatom in prijateljem Alipijem doživel krst iz rok milanskega škofa Ambroža. Kako je do tega prišlo?

Leto prej se je Avguštin ob branju Pavlovega pisma Rimljanom globoko zamislil. Besede so se glasile: »Ura je že, da od spanja vstanete! Noč se je premaknila in dan se je približal. Odložimo torej dela teme in si nadenimo orožje svetlobe. Kakor podnevi hodimo pošteno, ne v požrešnosti in pijačnosti, ne v nečistosti in nesramnosti, ne v prepiru in nevoščljivosti, ampak nadenite si Gospoda Jezusa Kristusa in mesu ne strežite za poželjivost« (Rimlj 73, 11-14).

Za Avgušтина ni bilo lahko pokopati starega človeka in obleči novega. Sam je zapisal: »Le koliko časa bom še odlašal na jutri, kar lahko storim danes? In zakaj ne že sedaj?« Boril se je eno leto. Tri ovire je moral premagati: bogastvo, časti in žensko, s katero je živel. Prva ni bila tako močna, druga bolj, tretja najbolj. Zgled sv. Antona Puščavnika, ki je razdal vse, kar je imel, pa omenjene besede sv. Pavla in solze ter mo-

Razpleti in zapleti v Jugoslaviji

KONČNO NOVA VLADA

Dejansko pisati o razpletih v Jugoslaviji je skoraj nemogoče, saj srbsko vodstvo neprestano išče novih zapletov. Morda bi lahko med razplet postavili novo Markovičevo vladu, ki se je že predstavila zvezni skupščini in zaprisegla. Tudi ta vlada je zgolj kompromis, in to kompromis z mnogimi negativnimi predznaki.

Najbolj zaskrbljujoče je dejstvo, da je notranji minister postal predsednik predsedstva Srbije upokojeni general Petar Gračanin, ki je prišel na vodstvo srbske republike z Miloševićevo pomočjo. Le kako naj bo ta človek nepristranski do zahtev Albancev in Slovencev? Prav je imel zato Vilko Jelen iz Slovenije, ki se je vzdržal glasovanja prav zavoljo Gračanina, češ da bi moral biti na tako odgovorno mesto izbran človek iz nevtralnega okolja.

Ante Marković je število zveznih tajnikov (ministrov) skrčil od 29. na 19. To je gotovo pozitivno. Pozitivno je tudi, da se ni držal ključa: toliko ministrov na vsako republiko in pokrajino. Slovenci v vladi so trije: eden od dveh podpredsednikov je Živko Pregl, star 42 let, diplomirane ekonomske fakultete v Ljubljani; drugi Slovenec je Franc Horvat. Tudi ta je dokončal ekonomsko fakulteto, njegov resor pa bodo gospodarski odnosi s tujino. Star je 48 let. Tretji je diplomirani inženir gradbeništva 55-letni Jože Slokar, doma iz Ajdovščine. Na skrbi bo imel promet.

Ante Marković je vlado sestavljal dva meseca. Morala bi biti vlada gospodarskih reform, večje demokracije, svobodnega tržišča, družbene in politične sprostitev, toda že se čuti srbski centralistični vpliv, ki ga je vedno bolj zaznati tudi v zvezni skupščini in centralnem komiteju Zveze komunistov Jugoslavije.

V tem komiteju je vojvodinski Srb Radmilović ostro napadel Milana Kučana. Zavzel se je za plansko gospodarstvo, za družbeni sektor, za enotni jugoslovanski trg, za oblast delavskega razreda, katerega avantgarda je partija. Izrecno je rekel, da na Kosovu ne more biti nobene demokracije. Vse to je seveda v ostrem nasprotju z Markovićevim programom, ki išče učinkovitost v smeri tržnega gospodarstva in nevmešavanja politike v gospodarstvo.

litve matere Monike so na koncu slavili zmago.

Avguštinova spreobrnitev se je začela s krstom. Krst je novo vstajenje, je novo življenje, je nov človek. Krst nas usposablja, da kot Kristusovi učenci živimo v vsakdanji resničnosti, v družini, na delovnem mestu, v kulturi, v gospodarstvu, v družbi. Krst nas spreminja v kvas družbe. Se tega dovolj zavedamo?

Pri vstajenjski sv. maši smo bili povabljeni, da obnovimo krstne obljube. Kaj to pomeni? Da se odpovemo delom teme in obudimo vero v Kristusa, na križ pribitega in od mrtvih vstalega.

Vsi, ki verujemo v vstajenje, smo luč in kvas sodobnega sveta. Mi pričujemo za to, da obstoji cilj, za katerega se je vredno truditi.

Zato pa je toliko večja naloga kristjanov, ki so srečali Vstalega, da o njem nezadržno govorijo, da, tudi povzdignejo svoj glas. Naj govorijo predvsem s svojim življenjem in z vero v vstajenje ter posmrtno življenje vsem tistim, ki še iščejo smisel življenja in vsem, ki nad življenjem obupujejo.

Angel je naročil ženam: »Hitro pojdite in povejte! Vstal je, pred vami pojde.« To naročilo velja tudi nam: On gre pred nami, nismo prepuščeni sami sebi, zato se nikar ne bojmo.

SLOVENIJA ODKLANJA MITINGE

Prav za veliko soboto 25. marca naj bi prišlo po napovedi zloglasnega kosovskega Srba Solevića do mitinga v Ljubljani. Zato je izvršni svet (vlada) skupščine SR Slovenije dal izjavo, da mitinga ni mogoče dovoliti, ker bi pristojni organi ne mogli zagotoviti varnosti udeležencem zborovanja.

Tudi Jože Osterman, predsednik mestnega komiteja SDZL Ljubljana je bil kategoričen: »Že pred časom smo v posebni izjavi jasno in enkrat za vselej povedali, da mitinga v taki obliki in s tako vsebino, kot so bila dosedanja množična zborovanja po Jugoslaviji, ne bo, ker skušajo organizatorji po že znanem scenariju povzročiti tudi v Ljubljani razkol, podobno kot se je to zgodilo v Novem Sadu ali Titogradu.« Mestna konferenca je namreč prejela dve ponudbi za organizacijo mitinga »bratstva in enotnosti«, ki sta prišli od delavcev v Titogradu in od članov Novosadskega demokratičnega zbora.

ZAVRNJENI JANEZ STANOVNIK

V Titogradu, glavnem mestu Črne gore, bi moral nastopiti 15. marca na javni tribuni predsednik SR Slovenije Janez Stanovnik. Govoril naj bi v mladinskem domu, toda vodstvo doma je zadnji hip pogovor prelozilo, češ »da bi nastalo ozračje ne moglo omogočiti pogovora o najpomembnejših vprašanjih na kulturnem in demokratičnem način«.

Isti delavci iz tovarne Radoje Dakić, ki so napovedali svoj miting sredi Ljubljane, so zagrozili s protestnim mitingom, če bi Stanovnik res prišel. Pridružili bi se jim še delavci železarne v Nikšiću, aluminijanskega kombinata v Titogradu, železničarji in drugi. Izrečene so bile tudi grožnje, da bodo Stanovnika ubili. Znani črnogorski pesnik Vitomir Nikolić pa je dejal, da je bilo vabilo Stanovniku drzna provokacija, ki globoko žali čustva črnogorskega naroda. »Ta človek je podprl zatiralne ukrepe proti črnogorskim delavcem in se zavoljo tega ni do sedaj opravičil. Zato zahtevam, da mu odrečete gostoljubje na vaši tribuni.«

So pa bili tudi drugi intelektualci, ki so dejali, da gre za nekulturno dejanje in da je bila Črni gori povzročena velika politična škoda.

REDNI ALI IZREDNI KONGRES ZVEZE KOMUNISTOV

Predsedstvo jugoslovanskih komunistov je zasedalo pretekli teden dva dni, v sredo ves dan, v četrtek pa do popoldanskih ur. Glede Kosova so prisotni podprli srbska stališča, češ da gre za separatizem, protirevolucijo, da so bili rudarji izigrani, da so manifestacije nedopustne, da mora predsednik CK ZK Kosova Morina ostati na svojem mestu, ker »da ne smejo veljati odstopi, ki so bili izsiljeni s pritiskom«. Seveda so bili pa odstopi, izsiljeni v Vojvodini in v Črni gori, povsem v redu.

Vojvodinsko vodstvo je pripravilo cel kup obtožb na račun slovenske in hrvaške ZK, toda do razprave o tem ni prišlo. Vojvodina je tudi postavila zahtevo, da pride do izrednega kongresa ZK. Če bi CK to zahtevo sprejel, bi ga moralo pripraviti vojvodinsko vodstvo, ker ga je predlagalo. Kaj bi vse prišlo na spored, si lahko mislimo, saj se po Miloševićevem udaru v Novem Sadu Vojvodinci odlikujejo po svoji nestrpnosti, napadalnosti in nedemokratičnosti.

Prav ti Vojvodinci so tudi zahtevali odstop sedanjega predsednika ZK Suvarja, a tu je prišlo do zanimivega preobrata. Za Suvarja so so izrekli Slovenci, Hrvati, Bosanci in Hercegovci, vojska, proti Srbi in Vojvodinci, Albanec Morina je nepriznava govoril za Suvarja, prav tako dva Makedonca (tretji je pri glasovanju izginil), dva Črnogorci, eden pa je bil proti. Tako se je za Suvarja izreklo 17 članov ZK, proti pa le sedem.

NAJVEČ DENARJA ZA VOJSKO

V zvezni skupščini je bil 15. marca dokončno sprejet zvezni proračun, ki znaša 20,6 milijard dinarjev. Največji del denarja, kar 72 % gre za potrebe vojske, za

borbovske in vojaške pokojnine 10,7 %, za nerazvite republike in Kosovo pa 7,8 %.

DISKUSIJA NA DUNAJU

Diskusijski klub Pro Wien na Dunaju je organiziral 15. marca pogovor »o aktualnem položaju v Jugoslaviji«. Prišlo je kar lepo število poslušalcev. Sodelovali so sociologinja dr. Katja Boh iz Ljubljane, predsednik Hrvaškega narodnega sveta, to je združenja raznih političnih skupin v tujini, profesor na severnoameriški univerzi Dickinson Mate Meštrović (sin kiparja Ivana Meštrovića) in beograski univ. prof. dr. Ljuba Tadić.

Mate Meštrović je dejal, da so razlike med posameznimi narodi v Jugoslaviji tako velike, da je sožitje nemogoče in da ostaja edina sprejemljiva rešitev, da se ti narodi miroljubno razidejo.

Katja Boh je opozorila na razliko med jugoslovanskim severom in jugom. Sever je pripravljen preiti v politični pluralizem in tržno gospodarstvo, jug pa, kot kaže, za takšne spremembe ni zrel, zato krizo usmerja v narodnostne vode.

Tadić pa se je predal čustvenemu razmišljanju. Srbe na Kosovu je prikazal kot žrtev albanskega pritiska, očital Slovincem in Hrvatim, da zagovarjajo avtonomijo Kosova, ne dajo pa avtonomije Italijanom v svojih republikah, kar je vzbudilo pomilovalen nasmeš med poslušalci, saj vsi vedo, da so Albanci na Kosovu večinsko ljudstvo, Italijani v Sloveniji in na Hrvaškem pa res zgolj manjšina. In še to je vedel Tadić povedati, da so v Jugoslaviji vladali dva Hrvata (Tito in Bakarić) ter Slovenec Kardelj, nikdar pa Srb. Upravičeno mu je Bohova naredila medklic: »Tito, Bakarić in Kardelj so bili predvsem komunisti!«

Diskusija bi se v takšnem slogu nadaljevala v nedogled, zato je moderator Paul Lendavai poldrugourno razpravo končal z ugotovitvijo, da že zaradi razhajajočih se mnenj, ki jih je bilo v tako kratkem času slišati, ni prav nič presenetljivo, da je sedanjí položaj v Jugoslaviji pač takšen kot je.

J.Jk.

Smrt cesarice Cite

V Zizersu v Švici je umrla zadnja avstro-ogrska cesarica Cita. Imela je 96 let. Zelo mlada, komaj 19-letna, se je poročila leta 1911 s tedanjim princem Karlom Habsburškim, ki je po smrti cesarja Franca Jožefa postal leta 1916 avstro-ogrski cesar. Vladal pa je samo dve leti.

Po razglasitvi avstrijske republike se je z družino umaknil na otok Madeira v Atlantskem oceanu, kjer je nekaj let nato v osamljenosti in precejšnji revščini umrl. Njegov prvorojeni sin (bilo je 9 otrok) Otto se je kasneje odrekel pravici do cesarskega prestola. Cita pa tega ni nikdar storila. Kljub temu so ji oblasti pred nekaj leti dovolile, da je obiskala Dunaj. Tam jo bodo tudi pokopali 1. aprila, ki je tudi smrtni dan njenega moža, v cesarski grobnici, ki je v kripti kapucinske cerkve na Dunaju.

Zanimivo je, da je cesarica Cita na poročenem potovanju 16. novembra 1911 prišla z možem v Gorico z brzovlakom, izstopila na Svetogorski postaji, prenočila v Gorici, bila pri sv. maši in sv. obhajilu v goriški stolnici, kjer je mašo opravil stolni vikar dr. Ignacij Kobal, nato pa sta si mladoporočenca ogledala še bazoiliko v Ogleju. Jeseni 1917, po preboju fronte pri Kobaridu, je z možem spet prišla v naše kraje in obiskala bojišče na Vrhu sv. Mihaela, cerkvi sv. Ignacija v Gorici pa je poklonila 10.000 kron za njeno obnovo.

★

■ V Paviji se je nenadoma zrušil mestni stolp, pri čemer so izgubili življenje štiri osebe, trinajst pa je bilo ranjenih. Mestni stolp je bil leta 1060 zgrajen kot zvonik, kasneje pa je doživel več predelav. Visok je bil 78 metrov. Ruševine, več kot deset tisoč kubičnih metrov materiala, so poškodovale tudi stolno cerkev v bližini. Uničena je bila ena kapela, leva ladja pa precej prizadeta.

V PROTITOKU Slovenski literarni dan na Dunaju

NEKAJ ZA VELIKO NOČ

Zastavili smo si vprašanje, kateri je sploh pravi pomen Velike noči. Tradicionalna razlaga, do katere lahko vsakdo pride, je vera v vstajenje Jezusa Kristusa. Vsi se pa morda ne spomnijo, da je moral Kristus trpeti in biti križan, preden je vstal od mrtvih.

Kaj pa pomeni vse to v Gorici danes? Smo zmogni in pripravljeni tudi mi »umreti«, da bi s Kristusom vstali? Smo sposobni umreti površnost in ošabnost, »rivalstvu« in zahrbtnosti, ločenosti in egoizmu, kulturnim in idejnim predodkom? Bog je izročil svojega Sina v naše roke, da bi razumeli, da je dober. Mi se ga pa še vedno branimo in se bojimo zaupati se mu; strah nas je skromnosti, ponižnosti, odpustitve, strah nas je ljubezni. Smo mar pripravljeni žrtvovati sebe za druge, za ustvarjanje skupnih življenjskih vrednot in pomenov?

Ugotovitve so žal precej negativne. Zamejci danes skoraj ne znajo gledati prek svojega skrbno negovanega vrtička, zasledujemo le svoje interese, dobro ime in slavo, ki je pravzaprav puhla. Kje naj torej iščemo vzroke, da naša kultura umira?

Bolj bi se morali zavzeti za probleme skupnosti in jih tudi složno reševati. Težave so rešljive le v enotnosti. V ideologijah ni rešitve. Velikonočna smrt in vstajenje sta torej za nas edinstvena možnost, da si, malo pred Bogom, malo pred samim seboj, sprašamo vest, ali res hočemo vstati.

Položaja ni mogoče popravljati, hkrati pa ostajati na starih pozicijah. Poseči moramo radikalno h koreninam vsega zla, ki žanje pri nas mnogo žrtev. Vstane naj srčna kultura, ki naj temelji na zdravih krščanskih temeljih, ne pa na sodobni puhli nihilistični kulturi.

Mladim se je namreč porodila želja in sploh potreba po poduhovljanju kulture, po pravem vrednotenju pomena in smisla maše, zakramentov, simbolov. Zavestno torej preziramo negativne vsiljene vzorce in se skušamo vrniti h koreninam krščanstva in slovenstva. Graditi hočemo počasi, s Kristusom zmeraj v srcu. Nadvse pomembno je torej ustvariti v naših srcih prostor za Boga in ga hraniti v vsakem trenutku življenja.

Žal pa manjkajo konkretne strukture, ki bi omogočile prerojenje naše kulture. Mladi nimamo niti prostora, kjer naj bi se zbirali. Katoliški dom, sedež slovenske katoliške kulture, je postal zapuščen in žalostno propadajoča slika naše realnosti; nimamo ateljev, kinoprojektorjev, knjižnice, plesne dvorane, niti ne udobne in primerne sobe za predavanja, kaj šče za večje nastope. Še tisto malo, kar imamo (telovadnica), ni last društva, ampak posameznikov.

Edini dogodek, ki je vsaj malo prebudil javnost v zadnjih mesecih, je bila serija teoloških predavanj; a še takrat se je predavateljem pogrnila miza z belim prtom kot za prvo sveto obhajilo. Po predavanju pa sploh ni bilo ne možnosti ne prostora za primerno pogostitev.

Mladi se v Katoliškem domu srečujejo le na skavtskih sestankih. Nekateri župniki pa tega niti ne odobravajo, kaj šče, da bi spodbujali ali nudili pomoč. Ni torej čudno, da se mladi pogosto zbirajo tudi izven katoliških krogov. Potrebovali bi pač vrsto struktur za mnogostransko možnost rekreacije, za poenotenje in povezovanje različno usmerjenih kulturnih dejavnosti.

Za močnejšo osebno formacijo bi pa radi sledili predavanjem pomembnih in veljavnih kulturno in socialno političnih osebnosti; to bi omogočilo našo družbeno rast in postopno uvajanje mladih v odgovornejše funkcije v javnosti.

Prvi pogoj za vse to pa je smrt separatistične formae mentis in zavestno ter odločno pričanje krščanstva. Vzroki za mejske revščine so prav v egoizmu, ljubosumnosti, strahu, slabi politiki in denarju.

Na Goriškem je bilo in je še mnogo trpljenja, baje celo umiranje, biološko in kulturno. Zato lahko res upamo, da bo vstajenje goriških Slovencev toliko bolj čvrsto in plodovito. Radi bi torej, da bi pri nas lahko zadihali novo božjo osvežujočo sapico, ki bi očistila in pomladila naše duhove, da bi znali biti ustvarjalni na vseh družbeno kulturnih področjih.

Želimo, da bi se v prizadevanju za to združile moči starejših in mlajših; da bi mladi krščanski rod tudi ob sodelovanju duhovnikov gojil duhovnost in tesne ter iskrene človeške odnose, da bi iz sebe ustvaril avtonomne osebnosti, ki bi znale prepojit sedanjo družbo z avtentično vero v dobrega Očeta.

Skupina mladih, Gorica

Varčevanje na nepravem koncu

Sedanja vlada De Mite razmišlja, kako bi zaustavila primanjkljaj v državni bilanci. Predvidevajo namreč, da bo deficit leta 1989 znašal kakih 15 tisoč milijard lir.

V preteklosti se je vlada v takih primerih redno zatekla k notranjim posojilom. Državljanom je ponudila državne obveznice in druge vrednostne papirje, ki jih je precej višje obrestovala kot pa banke. Zato so ljudje radi kupovali te državne vrednostne papirje, je dobival okrog 13 % realnih obresti; če je isto vso to naložil na banko, je ob koncu leta dobil da ali ne okrog 6 % obresti. Državne obveznice pa so po večini kupovale banke ali bogatejši zasebniki. Tako tisti, ki so že bili bogati, so postajali še bogatejši. Na ta način si je italijanska država nabrala ogromno notranjega dolga.

De Mita je uvidel, da tako ne gre naprej, posebno še zato, ker bo leta 1992 stopil v veljavo skupni evropski trg. Zato mora Italija zmanjšati ali, če mogoče, uničiti ta svoj notranji dolg. Od tod sklep vlade, da zmanjša izdatke.

Toda komu jih zmanjšati? Preprosto pri tistih, ki so šibkejši, ker bodo manj ugovarjali. Vsled tega vlada pripravlja vrsto posegov za zmanjšanje izdatkov. V poštev pridejo upokojeanci, zdravstvena služba, zvišanje poštnih in drugih javnih uslug, kultura, blokiranje plač v javnih službah in podobno. Vse bo bolj jasno po velikonočnih praznikih, ko bodo znani vladni dekreti.

Značilno pa je, da država nič ne misli znižati izdatkov za vojsko, za vojno morarico in sploh za oboroževanje. Gorba-

čov je umaknil svoje armade iz Afganistana tudi zato, ker je afganistanska zadeva Rusijo ogromno stala. Ameriški predsednik Bush se misli odpovedati »veljsoljski obrambi«, ker bi bila predraga. Velesile torej skušajo zmanjšati izdatke za oboroževanje, Italija in drugi z njo pa nočejo slišati, da bi pri oboroževanju kaj prihranili.

Prav tako si italijanska vlada ne upa dotakniti bogatih družb in njihovih interesov. Poleg tega je državna birokracija, ki požre največ denarja za pogosto slabe usluge. Npr. v Milanu na vsakih tisoč lir, določenih za ostarele, gre za birokracijo 900 lir, ostarelim komaj sto. Potem stroški za bolnišnice: v istem mestu je za eno posteljo, to je za enega bolnika, tristo tisoč lir stroškov na dan. Za ta denar bi lahko živel v najboljšem hotelu.

Finančni minister Amato je priznal, da vlada sploh ne ve, kam gre državni denar.

Drži stara resnica: kar je državnega, je silno drago in slabo funkcionira. Angleška predsednica Thatcherjeva zaradi tega skuša, kar je državnega, izročati v roke zasebnikom. Podobno je v ZDA. Stroški so manjši in ljudje so bolj postreženi. Kako je to res, vidimo v socialističnih državah: tam je vse poddržavljeno, zato pa so najbolj prizadeti delavci in navadni državljani; razmeroma dobro se godi le birokratom, to je partijcem. Ljudstvo to spoznava in si želi svobode tudi zato, da bi si samo bolj pomagalo.

Marija na sovjetskih znamkah

»Sovjetskaja Rosija« poroča, da je državna poštna uprava izdala znamko z Marijino podobo. Izkupiček od prodaje bodo namenili žrtvam potresa v Armeniji.

Vsako leto v marcu je dunajsko kulturno življenje zapisano literaturi in njenim problemom. Dunajsko Umetniško društvo prireja v povezavi s kulturnim uradom glavnega avstrijskega mesta tedaj vrhunsko prireditev »Literatura v marcu«.

Letos so razpravljali predvsem o francoski revoluciji ob njeni dvestoletnici. Tako so v tednu med 10. in 17. marcem med drugim nastopili znani nemško pišočji avtorji Adolf Muschg, Heiner Müller, Martin Walser, Jutta Schutting, Peter Henisch, Marie-Thérèse Kerschbaumer, Elisabeth Plessen, Michael Scharang in drugi. Govorili so o temah, ki se dotikajo problematike francoske revolucije in brali tekste z revolucionarno tematiko. Znani kipar Alfred Hrdlicka je istočasno priredil posebno razstavo.

Posebnost letošnje »Literature v marcu« je bil slovenski literarni dan v soboto 11. marca. To je veliko priznanje slovenski sodobni literaturi in tudi aktualnim demokratičnim težnjam slovenskega naroda, ki kot kvas strpnosti in razuma pogojujejo današnjo situacijo sredi jugoslovanske krize, a tudi v spletu večsmernih interesov na področju Srednje Evrope, kateri so Slovenci duhovno bistveno zavezani.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Kongres italijanskih socialnih demokratov (PSDI), ki je trajal pet dni, se je končal s tem, da je bil za glavnega tajnika potrjen Cariglia, ki se zavzema za samostojno pot stranke in odklanja spojitve s Craxijevimi socialisti, toda za namestnika je bil izbran mladi in obetavni Vizzini s Sicilije, ki ne skriva svojih simpatij za Craxija. Nekaj tednov pred kongresom se je skupina petih (vseh je 17) poslancev PSDI pod vodstvom Longa in Romite že priključila Craxiju. Stranka je zadnje čase doživela več finančnih škandalov (poneverbe in podkupovanja), zavoljo česar je bil prejšnji tajnik Nicolazzi celo primoran odstopiti s tega mesta. Prihodnje volitve za evropski parlament v juniju letos pa bodo pokazale, koliko volilcev PSDI še podpira. Od tega bo precej odvisno preživetje te nekdanje pomembne stranke ali pa bo prišlo do dokončnega razkroja.

■ Med policijskim pregledom so v urejenih ciganskih naseljih v predmestjih Rima odkrili 120 ciganov iz Jugoslavije, ki so živeli brez dovoljenja za bivanje v Italiji. S policijskimi avtobusi so jih prepehtali do meje in jih pri Fernetičih izročili jugoslovanskim oblastem. Kasneje so ugotovili, da je bilo med temi »vrnjenimi« ciganji vsaj 70 huliganov, ki so v času bivanja v taborišču uničili električno in vodno napeljavo. Zato je poslala rimska občina jugoslovanskim oblastem terjatev za 200 milijonov lir, kolikor je znašala storjena škoda. Jugoslavija je odgovorna za te razgrajanje, saj jim je izdala potni list. Odbornik Mazzocchi pa je dejal: »Ni dopustno, da bi kdorkoli ščitil osebe, ki so navadni zločinci, organizatorji prostitucije in drugih protizakonitih dejavnosti, zraven pa še povzročajo škodo rimski občini.«

■ Novo vodstvo madžarske komunistične partije je objavilo svoj program, v katerem je rečeno, da hoče biti partija še naprej vodilna politična sila v državi, a ne v moči prisile, ampak ob pristanku državljanov. Zato se bo zavzemala za demokratično predstavništvo, svobodne sindikate in volitve, večstrankarski sistem, v katerem »je partija pripravljena vladati tudi z drugimi strankami«. Partijsko vodstvo tudi zavrača »napake« iz preteklosti in Brežnjevovo doktrino, po kateri lahko Sovjetska zveza nastopi povsod tam, kjer se ji zdi, da je ogrožen socialistični, beri komunistični sistem.

■ V Franciji so se preteklo nedeljo zaključile občinske volitve. Socialisti so znova potrdili, da so trenutno najmočnejša stranka. Župana bodo imeli v 78 mestih.

Slovenski literarni dan na Dunaju se je začel v soboto dopoldne v prostorih »Künstlerhaus«. Med 10. in 12. uro so o aktualnih problemih koroške, a tudi celotne slovenske literature v sklopu srednjeevropskega duhovnega utripa v nemščini predavali urednik revije »Celovski zvon« in ravnatelj tamkajšnje gimnazije za Slovence dr. Reginald Vospersnik, urednica »Mladja« in letošnja Prešernova nagajenka Maja Haderlap, celovski prevajalec, avtor in leksikograf Peter Kersche in na Dunaju živeči pisatelj in urednik revije »LOG« Lev Detela.

Urednik »Celovskega zvona« in ravnatelj celovške gimnazije za Slovence dr. Reginald Vospersnik ter pesnica in urednica »Mladja« Maja Haderlap sta razčlenila stanje v slovenski koroški literaturi. Medtem, ko je Vospersnik posegel tudi v zgodovino, je Maja govorila predvsem o zapletih okrog koroške slovenske literature, o kvalitetnih vzponih nekaterih novejših ustvarjalcev, a tudi o kriznih pojavih na dvojezičnem koroškem področju.

V Celovcu živeči prevajalec, pisatelj in leksikograf Peter Kersche je nanizal kronologijo povojnih prevodov slovenske literature v nemščino. Ta je dokaj obširna,

Pomemben uspeh so dosegli v Strasbourgu, kjer se je moral po daljšem obdobju sredinski župan umakniti socialistični naspotnici. Komunisti so spet ostali precej praznih rok. Župana bodo imeli le v enem mestu z nad 100.000 prebivalci (Le Havre), po 18 letih pa so izgubili mesto Amiens v Severni Franciji. Pariz pa bo imel še naprej golističnega župana Jacquesa Chiraca. Tudi Lyon se je izrekel za isto straniko.

■ V srednjeameriški državi El Salvador, ki jo pretresa dolgoletna državljanska vojna, so v nedeljo 19. marca imeli predsedniške volitve. Kljub strahovanju levičarske gverile je volilo 50 % volilnih upravičencev. Zmagal je kandidat desničarske stranke Arena (Alianza republicana nacional) Alfredo Cristiani, veleposestnik, star 42 let, ki je prejel 54 %. Njegov tekmeč, kandidat demokratske stranke Fidel Chaves Mena, je pozel ostale glasove. Tako odhaja po 6. letih Napoleon Duarte, ki je predstavljal Krščansko demokracijo, a je na smrt bolan. Muči ga rak na jetrih. Uradna zamenjava naj bi se izvršila 1. julija.

Ameriški kardinal vnovič na Kubi

Kardinal Bernard Law, nadškof v Bostonu (ZDA), je prvič obiskal Kubo leta 1985, ponovno pa zadnji teden letošnjega februarja. V svoji škofiji ima namreč precejšnje število vernikov iz Latinske Amerike; mnogo jih je tudi s Kube. Nadškof je z obiskom želel spoznati kraje in razmere, iz katerih izhajajo.

Pri drugem obisku se je sestal s kubanskimi škofi, sprejel pa ga je tudi diktator Fidel Castro. Pogovarjala sta se kar štiri ure. Pogovor da je bil odprt, iskren in umirjen.

Svetovalec Brežigar o Kosovu

Deželni svetovalec SSK Bojan Brežigar sa je 13. marca udeležil solidarnostne manifestacije v Cosenzi, ki so jo priredile albanske skupnosti na tamkajšnji univerzi. V svojem posegu je Brežigar na kratko prikazal sedanji politični položaj v Jugoslaviji in kritično ocenil jugoslovanski predlog o novem zakonu glede jezikovnih skupnosti, saj dejansko omejuje jezikovne pravice manjšin.

Omenil je tudi stališče slovenskega političnega vodstva, ki je zelo kritično do srbskega centralizma in zaskrbljeno zavoljo izrednega stanja na Kosovu. Pri tem ne gre zgolj za tamkajšnji problem, ampak za zgodovinsko izbiro med demokratičnim pluralizmom in razvojem avtonomije na eni strani in centralizmom na drugi. Seveda je treba podpirati prvo izbiro, saj je izraz demokratičnih teženj, ki prihajajo vedno bolj do izraza tudi v ostalih vzhodnih evropskih državah.

Brežigar je poudaril pomen manifestacije v Cosenzi, saj služi k osveščanju javnega mnenja in na mednarodni ravni osami tiste, ki bi radi problem Kosova prikazali za notranji problem Srbije.

Udeleženci manifestacije so nato poslali protestno brzojavko na jugoslovansko poslaništvo v Rimu, italijansko zunanje ministrstvo pa pozvali, naj primerno posreduje pri jugoslovanskih oblasteh.

vendar širši javnosti skorajda neznana, saj so prevodi izšli predvsem pri različnih manjših založbah in literarnih revijah.

En sam prevod izpod peresa mednarodno znanega avstrijskega pisatelja Petra Handkeja, ki je skupaj s Helgo Mračnikar prevedel Lipušev kratki roman o »Dijaku Tjažu«, pa je vidneje opozoril na slovensko literaturo kot drugi prevodi, čeprav je med temi več kvalitetnih predstavitev slovenske literature v nemščino.

Na Dunaju živeči Lev Detela je sodobno slovensko književnost v osrednji Sloveniji, v zamejstvu in v izseljenstvu postavil v aktualni srednjeevropski okvir. Menil je, da bo vizija o različnih narode povezujoči Srednji Evropi ostala utopija in iluzija, če družbeni sistemi ne bodo znali razviti dejanske demokratične podlage za novo utemeljeno skupnost tudi manjših in majhnih enakopravnih narodov brez hegemonističnega gospodstva velikih nad manjšimi.

Popoldne so v posameznih referatih poročali urednik tržaške revije »Most« in publicist dr. Vladimir Vremec (o aktualnih problemih dvojezičnosti in slovensko-italijanske kulturne dejavnosti v Trstu in Gorici), predsednik slovenskega PEN kluba, sourednik »Nove revije« in romanopisec in dramatik Drago Jančar (o kritičnem posamezniku sredi nekritične množice), medtem ko je predsednik Društva slovenskih pisateljev v Ljubljani Rudi Seligo predstavil kronologijo slovenskega pisateljskega boja za demokratizacijo celotnega življenja v Jugoslaviji, a tudi drugod. Obe zadnji predavanji sta bili v slovenskem in v nemškem jeziku.

Popoldne je prebral igralec dunajskega gledališča Burgtheater W. Hübsch iz zbirke slovenske sodobne literature med drugim tekste Rudija Seliga, Draga Jančarja, Maje Haderlap, Florjana Lipuša, Marka Kravosa in Leva Detela.

Slovenski literarni dan je kot gost zaključil avstrijski pisatelj srbskega rodu Milo Dor, ki je predsednik Interesne skupnosti avstrijskih pisateljev in se bori za izboljšanje gmotnega stanja avtorjev, a tudi za demokratizacijo življenja v državi. Milo Dor je bral iz svoje najnovejše knjige »Na napačnem parniku« o svojih srečanjih z velikim pesnikom Paulom Celanom, ki je pred leti v Parizu napravil samomor.

Za slovenski literarni dan v dunajskem Künstlerhausu so se zanimali številni časniki in publicisti, med drugim tudi radio in televizija v ZR Nemčiji.

Prireditve je skupaj z dunajskim Umetniškim društvom organiziralo avstrijsko Društvo literarnih revij in avtorskih založb, gmotno pa jo je podprl s posebnim skladom tudi dunajski župan dr. Helmut Ziik.

Lev Detela

Razgovor o bližnjih volitvah v evropski parlament

Ob robu 3. nacionalnega kongresa Union Valdôtaine v Saint Vincentu v Dolini Aoste, kateremu je prinesla uradni pozdrav tudi Slovenska skupnost, je bilo 18. marca novo srečanje o možnosti skupnega nastopa strank narodnih manjšin in avtonomistov na junijskih tretjih neposrednih volitvah v evropski parlament. Srečanje sta vodila ravno potrjena predsednik in tajnik Union Valdôtaine Bétemps in Grimod, prisotna pa sta bila tudi poslanec Caveri in pa baskovski evropski poslanec Garaikoetxea, ki je na srečanju zastopal Evropsko svobodno zvezo. Član njene parlamentarne skupine v Strassburgu je tudi dosedanji predstavnik manjšinske liste iz Italije.

V Saint Vincentu so se zbrali predstavniki gostiteljev, Slovenske skupnosti, Okcitanskega avtonomističnega gibanja, Sardinske akcijske stranke, Union Furlane, Unione del popolo Veneto, kot opazovalci pa še Tridentinsko tirolske avtonomistične stranke.

Poudarjeno je bilo, da se snuje obnovljeno zaveznitvo, katerega nosilke so politične organizacije narodnostnih skupnosti. Med njimi morajo vladati korektni in enakopravni odnosi, ki naj se pokažejo že v volilnem znaku, kjer naj bi bili zastopani simboli vseh sodelujočih strank. Govor je bil tudi o volilnem programu in nadaljnji tesnejši povezavi.

Zdaj se morajo vse stranke izreči o osnutku sporazuma. Slovenska skupnost to storila na zasedanju deželnega sveta, ki je po pravilih pristojen za take odločitve. V začetku aprila pa bo v Milanu odločilno skupno srečanje glede sklenitve zaveznitva.

Ob robu Velikega tedna

Preživeli smo dolgi postni čas — in ga še preživljamo, ker smo ravno sredi Velikega tedna — in zdaj se veselimo največjega praznika vere, ki je tudi naše upanje: Velike noči. Upam, da ne mislite že samo na pirhe, šunko in potico, ampak da s srcem sodelujete pri obredih. Saj sta Veliki četrtek — spomin zadnje večerje — in Veliki petek — ko se spominjamo Jezusovega trpljenja in smrti na križu — samo uvod v veselje vstalega Kristusa, ki je premagal greh in hudobijo sveta.

Skrb za kruh in obleko, ki je za praznike ponavadi prevelika, potisnimo vsaj »zadnje« trenutke na stran in se zberimo ob Njem, ki nas edino lahko potolaži in dá moči za naprej. On nam daje ali vrača upanje, ki se ga vsi tako oklepamo in brez katerega bi bilo naše življenje prazno in žalostno. A napačno bi bilo samo imeti upanje in ne sodelovati pri tem, ne imeti pogleda vase in ne priznati lastnih slabosti in grešnosti.

Dovolite, da vam v zvezi s temi prazničnimi dnevi napišem nekaj misli oz. vtisov.

VELIKI ČETRTEK: Kristus je umival apostolom noge in tako marsikje duhovniki tudi danes delajo. Zato se tukaj vprašajmo, kakšen je naš odnos do njih. Jih res potrebujemo in poslušamo njihov nasvet ali pa se spotikamo ob njihove navade in iščemo samo njihove slabosti (kot da ne bi bili ljudje kot mi).

Ravno v teh dneh mi je starejši duhovnik ves zaprepačen povedal, kaj se mu je pripetilo. Otroci, ki so odhajali od spovedi (le kakšna spokornost je to bila?), so mu pljuvali v blagoslovljeno vodo pri vhodnih vratih. Moral je seveda vse izprazniti in očistiti — in tako — prazno — je potem tudi pustil. Človek bi tukaj samo rekel: Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo. Nekdo — najbrž se je celo štel za kristjana — mu je kmalu za tem dal ime »svinja«. Ste obnemeli? Pa je res, ni pravljica. Koliko nepotrebne duševne trpljenja zaradi nepremišljenosti! Mar so duhovniki res zato med nami (pa tako malo jih je že), da so izpostavljeni našim muham in razpoloženju? Premislimo!

VELIKI PETEK: Kristusovo trpljenje je dopolnjeno. Dal je svoje življenje za druge. A nas to niti ne prizadene, saj imamo svojih skrbi dovolj in se včasih kar utapljam v njih. Za druge nimamo časa.

Pred tedni je v Sloveniji umrlo 20-letno dekle. Vse kratko življenje je bila priklenjena na posteljo in odvisna od drugih in aparatov. Pa nikoli ni obupavala. Polna je bila upanja in želje po znanju, povrh pa je še zdrave okrog sebe tolažila. Sorodnikom in prijateljem je bilo mučno gledati njeno trpljenje, ona pa je vse prenašala kot nekaj vsakdanjega. Vsi so jo občudovali. Zdaj je gotovo pri Njem, kateremu je izročala svoje trpljenje.

Seveda je takih zgledov malo, misliti pa nam lahko dá veliko. Na splošno preveč »visimo« na svojem tuzemskem življenju in se premalo zavedamo, da smo le na potovanju, ki se bo izteklo in da nam je vse darovano. Nič ni brez Njega, zato bomo bolj brez skrbi, če se mu zaupamo.

VELIKA SOBOTA: Ne mislimo, da je z blagoslovom jedi za nas že vse opravljeno in da nimamo drugih dolžnosti. Polna miza nas bo počakala, Kristus pa nas čaka prav zdaj in upa, da se bomo odzvili.

VELIKA NOČ: Kristus kot zmagovalac nad smrtjo nam s svojim vstajenjem govori tudi o odrešenju. To je dan, ki nas še posebno obogati in približa Bogu. Če mu seveda odpremo svoje duri. Pa ne storimo to samo za tisti trenutek, ampak

za vse dni v letu. Saj Bog ni kakšna kupno-prodajna pogodba. Z njim se srečujemo vsak dan, če hočemo ali ne. Važno je pač to priznati. Hodimo po krivih potih, ne strinjamo se z Njegovimi zapovedmi, puščamo ga ob strani — On pa nas vztrajno čaka in vedno daje možnost vrnitve. Samo hoteti je treba. Siliti nas noče, saj nam je dal svobodno voljo. Ne pozabimo torej, da nam je pripravil popolno srečo, če smo le sprejemljivi zanj in če ga hočemo priznavati že na tem svetu.

VESELO ALELUJO!

R. B.

Molitev k Očetu v imenu ženà

(Ob praznovanju Dneva ženà našim prijateljem iz skupine mladih)

Pred vami je psalm (delno preveden), ki se je rodil v srcih ženà kot posebna zahvala človeku. Presenetili so nas, razumeli in praznično slavili v liturgiji, prepojeni s pomeni in vrednotami, ki jih danes le redko srečamo.

In me smo v srcu začutile klico hrepenenja po Očetovem blagoslovu, ki bi se razlil nadnje.

Tako se je rodila umetnost srca, ki je pred vami... zložili sva jo v nekem intimnem prebujanju, v razigranem preskakanju in jezikovnem klicanju druga druge. To prepletanje je spočelo harmonično odkritje lepote dajanja in sprejemanja.

Najino dopolnjevanje pri ustvarjanju v dveh jezikih — slovenščini in italijanščini — povzdiguje to molitev k Očetu v imenu ženà.

PSALM

»V začetku je bila beseda.« (1)

»Gospod Bog je naredil iz rebra, ki ga je vzel človeku, ženo ter jo privedel k človeku.« (2)

Zbrani smo tukaj in med nami veje oživljajoči duh. Kot Elija na gori Horeb, si zagrinjamo obraz, odhajamo ter se ustavimo pred obličjem Boga. In poslušamo glas, ki nas je nagovoril:

»Kaj delaš tu?« (3)

To je vprašanje našega življenja. Tu smo priče našega krščanstva ob poganskem prazniku, tu pišemo krščanski odgovor individualizmu, pišemo zgodovino sprave.

Sprava, ki jo je ljubil, želel in naredil Bog sam.

Človek in žena.

Žena, vzeta iz moževega rebra, da bi stopila pred njegovo obličje: »Gospod, da ti vidiš mene in jaz vidim tebe.«

Iz samega biti prehajamo v biti človek in žena.

V harmoniji naj odkrijemo lepoto dajanja in sprejemanja.

»Naredil je ženo ter jo privedel k človeku« (4) in on jo je vzel k tebi. To je božji dar za človeka, Bog je prisoten v daru, dar je Bog.

»Ko ljubite, ne smete reči: Bog je v mojem srcu: temveč raje: Sem v srcu Boga. In ne mislite, da zmorete usmerjati tok ljubezni,

Litva ima nove škofo

Po 30 letih je Litva doživela dan, da ima vseh šest škofij svojega rednega škofa. Tako je kardinal Vincentas Sladkevičius, do sedaj apostolski administrator škofije Kaišiadorys, postal nadškof škofije Kaunas, Julijonas Stepanovičius, ki 27 let ni mogel vršiti svoje škofovske službe, pa nadškof v Vilniusu. Dosedanji apostolski administrator škofije Telsiai Antanas Vaicius je postal redni škof te škofije, drugi administrator, Juozas Preškas pa je prevzel škofijo Panevezys, potem ko je do sedaj upravljal Kaunas.

Litva ima trenutno tri milijone in pol prebivalcev; 90 % je katoličanov. Ima eno samo bogoslovje s 150 gojenci, redovniki in redovnice pa še vedno delujejo na skrivaj, ker oblasti redov ne priznavajo.

Za Veliko noč želijo vse dobro:

KOSIČ

TRGOVINI
OBUTVE

»KOSIČ BENEDIKT«
Ulica Raštel, 7 - Telefon 85-162

»KOSIČ K2«
Ulica Oberdan, 7 - Telefon 85-520

VSE ZA ŠPORT

Ulica Raštel, 21
Telefon 84-884

VELIKA IZBIRA ŠPORTNIH ARTIKLOV

VSE ZA DOM IN GOSPODINSTVO

IDEAL Casalinghi
Ul. Raštel, 17

* ARTIKLI ZA DOM IN GOSPODINSTVO
VSAKOVRSNA DARILA - PORCELAN - KRISTAL

ČER - IMPEX

Splošni import - export
IGOR ČERNIC

GORICA - ul. Vittorio Veneto, 54

Tel. 82159

GOSTILNA

VID PRIMOŽIČ
(pri Pavlinu)

GORICA - Drevored XX. septembra, 138

Tel. 82117

PEKARNA - SLAŠČIČARNA

VIATORI

Vse, kar potrebujete za vsakdanjo oskrbo in vse, kar si želite ob raznih pogostitvah ter svečanostih družinskega in društvenega značaja lahko dobite v največji izbiri v naših goriških prodajalnah

GORICA

Tel. 520905

GOSTILNA

PODVERŠIČ

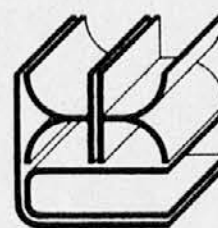
GORICA - ul. Brigata Pavia, 61

Tel. 31447

TISKARNA BUDIN

GORICA - Riva Piazzutta, 18

Tel. 531676

**libreria cattolica
katoliška knjigarna**

Piazza della Vittoria - Travnik, 25
GORIZIA - GORICA (ITALY)
Tel. (0481) 84407

- knjige (revije in specifične knjige po naročilu)
- šolske, pisarniške, tehniške in domače potreščine
- vse vrste papirja in lepenke
- nabožni predmeti in sveče
- sezonski artikli za okras in darilo
- plošče in muzikasete
- igrače
- pisarniško pohištvo
- fotokopije

»In vi boste moje ljudstvo in jaz bom vaš Bog.« (10)

»Nikar se ne boj, saj sem pri tebi; ti si drag v mojih očeh, čislani in te ljubim.« (11)

Amen.

Rebecca in Mirka

(1) Jan, 1,1; (2) Gen 2,22; (3) 1Kr 19,13; (4) Gen 2,22; (5) Kahlil Gibran: »Prerok«; (6) Gen 2,23; (7) Vp 1,4; (8) Jan 15,17.13; (9) Ezek 36,22.23; (10) Ezek 36,28; (11) Iz 43,5.4.

★

Kristjani naj živijo tako ljubezen, ki jim bo omogočila, da postanejo znamenje ljubezni za tiste, ki ne vedo, kaj pomeni ljubiti. (kardinal Lustiger)

Vse najboljše za Veliko noč 1989 želijo:

TOMAUTO

TOMAŽIČ STANISLAV

Zastopstvo za Gorico in provinco

CONCESSIONARIA

AUSTIN ROVER

34170 GORICA - Sedež: ul. Nizza, 15 - Tel. (0481) 83923

ROMAN BAR

(Roman Cotič)

GORICA

Travnik, vogal ul. Roma in Oberdan

ZNANA TRGOVINA Z MESNIMI SPECIALITETNIMI IZDELKI

ALEŠ PINTAR

GORICA - ul. Boccaccio

Tel. 531570

TRGOVINA ČEVLJEV

ANDREJ ČOTAR

GORICA - ul. Rastello, 72

Tel. 83667

URARNA IN ZLATARNA
VIZINTIN ANI IN MARJAN

GORICA

Ul. Monache, 9

IZDELKI IZ KOVANEGA ŽELEZA - VRATA - ITD.
RADISLAV LEOPOLI

GORICA - ul. Brigata Pavia, 46

Tel. 531941

GOSTILNA

DEVETAK

VRH SV. MIHAELA

Tel. 882005

SUPERMARKET

BERTOLINI WALTER

MOSSA - ul. Isonzo, 19

Tel. 80394

Velika izbira mesa, mesnih izdelkov, perutnine ter divjačine in rib na drobno in na debelo.
Cene ugodne - Odprto vsak dan razen ob ponedeljkih od 8.30 do 12.30 in od 15. do 19. ure.
Obiščite nas! Odšli boste zelo zadovoljni!

GOSTILNA »PRI MIROTU« (DA MIRO)
(Mara Mužina)

SOVODNJE OB SOČI

Tel. 882017

GOSTILNA
SOBAN

JAMLJE

Tel. 75044

MALALAN

DRAGULJARNA: Narodna 28 Tel. 211465

OPTIKA: Proseška, 6 Tel. 213957

OPČINE

Vaš Hotel

34170 GORIZIA - GORICA (ITALY) - CORSO ITALIA, 63
TELEF. (0481) 82166 / 7 / 8 - TELEX - 461154 PAL GO I

TRGOVINA JESTVIN

PRI DUŠANU

Sovodnje ob Soči

Tel. 882060

Intervju z gospo Justino Umek - Saule

Z gospo Justino sem se še pred nekaj dnevi zmenil za sestanek, na katerem bi mi kaj več povedala o svojem življenju in o njenem doživljanju Velikonočne skrivnosti. Že takrat me je opozorila na to, da je ona pravzaprav najstarejša Marijina družbenica v skupnosti, ki živi v ul. Ri-sorta.

Gospa Justina Umek-Saule me je tako prejšnjo soboto pričakala v svoji sobi v Marijinem domu. Njen pogled je bil nekoliko zaskrbljen, opozorila me je, da se nekoliko slabo počuti, a me je kljub temu prijazno sprejela v lepo pospravljeno in čedno opremljeno sobo. Sprožil sem registrator in pogovor se je začel.

Gospa Justina, že zadnjič ste mi omenili, da ste vi pravzaprav najstarejša družbenica v vaši skupnosti. Ali bi nam lahko povedala kaj več o sebi?

Jaz nisem iz Trsta. Rodila sem se v Merčah pri Sežani leta 1903. Starše sem izgubila že v otroških letih. Oče mi je umrl, ko sem bila stara šele 6 let, mama pa pri enajstih letih. Takrat me je vzela k sebi teta, mamina sestra. Z njo sem živela tu v Trstu do njene smrti, ko sem se preselila v ta naš dom. Sem sem sicer zahajala že veliko prej s teto, ki je bila prav tako članica Marijine družbe.

Ko sem bila stara 19 let, sem šla v službo. Delala sem v uradu in sicer pri časopisu »Osservatore triestino«, ki se je pozneje preimenoval v »Foglio annunzi legali«. Pobirala sem denar pri naročnikih. V tej službi sem bila 16 let.

Pri šestdesetih letih sem se pa poročila in ostala doma. Moj zakon je pa trajal zelo malo, le 9 mesecev. Omožila sem se s svojim bratrancom, sinom tete, ki sem jo že prej omenila, ki je medtem ovdovel.

Kdaj pa ste stopila v Marijino družbo in kaj je za vas pomenilo biti članica te skupnosti, kako ste se v njej počutila?

Članica Marijine družbe sem postala že pri enajstih letih, takoj ko sem prišla v Trst. V njej sem se vedno lepo počutila, tu sem bila vedno kot doma, kot v družini. S teto sva redno zahajali sem v Marijin dom, predvsem ob nedeljah, ko so bili sestanki. Shode smo imeli v glavnem v našem starem domu, kjer so živele še sestre, k blagoslovu pa smo se zbirali v cerkvi pri Armencih, dokler ni škof dovolil, da smo imeli najsvetejše tudi v našem domu.

Tu v domu pa živi tudi neka gospa, sestra moje prijateljice, ki pa je že umrla. Zelo rade smo hodile skupaj ven. Sicer pa so prihajale večkrat k meni na obisk. Tako poteka naš dan v domu.

Iz svojega življenja v Marijini družbi lahko povem, da sem nekaj časa igrala tudi v igralski skupini, naslovov iger pa se ne spominjam. Skupino so nekaj časa vodile tri sestre iz Šklednja, ki so tudi igrale. Njihovih imen se pa ne spominjam. Spomnim se pa Stane Kopitar, ki je tudi dolgo let vodila našo skupino.

Rada se tudi spominjam izletov in romanj, predvsem na Sv. goro, kamor sem šla večkrat, tudi s svojo družino.

Smo v velikonočnem času. Kako ga vi doživljate, kaj vam pomeni ta praznik?

To je eden najlepših praznikov, kot je tudi Božič. To je čas, v katerem se spominjamo Jezusove smrti. Običajno sem praznovala doma, dokler sem še imela družino. Sedaj pa sem tu v domu in včasih pripravijo tudi kakšno igro.

Gospa Justina, kaj bi ob koncu povedala mlajšim bralcem našega lista?

Danes je za mlajšega človeka težko življenje. Zdaj so mladi ubogi. Rada bi jim pomagala, rada bi jim povedala, kakšno je bilo naše življenje. Nato pa naj sami odločijo, kako naprej. Nekoč je bilo življenje lažje. Bilo je bolj preprosto... drugačno, mi smo bili vajeni drugače. Danes je vse bolj nevarno, predvsem za mladino.

Zveza slovenske katoliške prosvete
Gorica

sklicuje

REDNI OBČNI ZBOR

ki bo v ponedeljek 3. aprila ob 20.30
v Katoliškem domu v Gorici

Vsakoletno velikonočno sporočilo

Na prvo velikonočno jutro pred skoraj dva tisoč leti, tako pripoveduje evangelij, so prišle tri žene k Jezusovemu grobu, da bi mazile truplo. Te poslednje usluge pobožne ljubezni ni bilo mogoče več opraviti, ko so truplo sneli s križa, ker se je že začela sobota.

»Kdo nam bo odvalil kamen od groba?« so vpraševale tri žene drugo drugo po poti. To ni samo vprašanje fizike, temveč simbolično vprašanje. Kamen pred Jezusovim grobom je simbol za vse, kar leži težkega na ljudeh, na nas. Je simbol za težo sveta kot težnosti proti milosti, proti krilom. To je kamen potrnosti, žalosti, brez uspešnosti in pomanjkanja ljubezni.

»Kdo nam bo odvalil kamen?«

Toda kamen je bil že odvaljen. Bog ga je vzel proč v Jezusovem vstajenju. In angel vpraša žene: »Kaj iščete živega med mrtvimi? On jim obrne — da uporabimo primeru Ernsta Blocha — glavo naprej. On jim da prihodnost in on reče ženam, da gre živi Kristus pred njimi. Da gre pred njimi v Galilejo, in tam ga bodo videli.

To je začetek cerkvene zgodovine. To je uvedba v hojo za Kristusom. Kdor sprejme to zahtevo, bo doživel, da je Kristus tukaj, da gre z nami.

Dva učenca sta ga sprejela medse, ko sta ga na poti v Emavs prosila, naj vstopi z njima, ker da je že večer in se je dan nagnil. In spoznala sta ga, je rečeno, pri lomljenju kruha.

Kristus gre tudi z nami, največkrat nespoznan. Če ga povabimo in sprejmemo, se nam včasih odprejo oči, padejo luskinе z oči. To je velikonočno sporočilo, ki se v svojem jedru ne postara in je danes sveže kot prvi dan.

Pogumno oznanjajmo božjo besedo

(Pismo tržaškega škofa ob sklepu misijona)

Bratje in sestre katoliške Cerkve v Trstu!

»Slavimo Gospoda in se mu zahvaljujmo!« Tako zaključujemo naše bogoslužne slovesnosti. Z istimi besedami zaključujemo danes veliko setev vseh tistih, ki so med nami velikodušno sejali evangelij v času enomesečnega misijona.

Pišem vam v noči 12. marca. Tišina, v kateri je naše mesto v tej uri, nas spominja na seme, ki je sedaj v brazdah in nihče ne opazi življenja v njem. Prav to nas navdaja z nelzernim zaupnim pričakovanjem. Gospod nas opozarja, da je »z božjim kraljestvom kakor s človekom, ki vrže seme v zemljo. Naj spi ali bedi, ponoči in podnevi, seme klije in raste, da sam ne ve kako« (Mr 4, 26-28).

Misijonarji in misijonarke so nam dali ta zgled. Vsi so se že razšli, a njihov trud in delo nadaljuje svoje rodovitno delo. Mi moramo sedaj spoznati uro našega Boga, ki se nam je razodel s svojo močjo in čudovito novostjo.

ZAHVALA MISIJONARJEM IN SODELAVCEM

Oznanjevalcem evangelija, ki so nas zapustili, naj bo izrečena iskrena zahvala vse škofije. Iste zahvale, a samo še bolj goreče, so bili deležni ob slovesu po svojih župnijah. Gospod pozna njihovo ljubezen in žrtve. Vsakdo izmed njih naj bo deležen bogatega plačila, ki ga Jezus obljublja prerokom in pravičnim (glej Mt 10,41).

Jaz pa moram zbrati in izreči tudi skupno zahvalo vsem tistim, ki so delali z vero in gorečnostjo, z zaupanjem in soudeležbo, za dober uspeh misijona. Zahvaljujem se duhovnikom, diakonom, redovnicam in redovnikom, potem tistim, ki so darovali svoje molitve in žrtve. Zahvaljujem se pobudnikom in sodelavcem vseh vrst na župnijski in škofijski ravni; nadalje družinam, ki so sprejele pridigarje in pripravile središča za srečanja; potem vsem, ki so pomagali z denarno pomočjo. Zahvaljujem se tudi tisku, radijskim in televizijskim postajam in končno vsem, ki so se misijona udeležili ter ga s simpatijo sprejeli, priskočili na pomoč, začeli pri mestnih, pokrajinskih in deželnih oblasteh: naštevati bi bilo brez konca! Vsi naj bodo deležni blagoslova, ki ga zaslužijo in mi prosimo Boga, naj jim nasuje »dobro, potlačeno in zvrhano mero« (Lk, 6, 38).

NAŠA NALOGA

Mislim, da bi morala naša Cerkev v tem trenutku posnemati prvo krščansko skupnost v Jeruzalemu. Apostolska dela nam poročajo, kako so kristjani pogumno in odločno reagirali na trdo preizkušnjo. Na koncu »so bili vsi polni Svetega Duha in so oznanjali božjo besedo brez strahu« (Ozn 4, 31).

Preizkušnja današnjih dni je vedno prisotna; ta preizkušnja je načrtan antikatekizem, ki izvira iz današnje prevladu-

joče kulture in njenega sporočila, ki je močno sekularizirano. V njem ni mesta za Boga.

Cerkev mora odgovarjati s pogumnim oznanjevanjem, z jasnim in navdušenim predlogom vere in s tem, kar je najvažnejše pri naši veroizpovedi, in to s prejškim zanosom in z močjo pričevanja. Krajši srečanj so pretrgali obroč odsotnosti, ki je obdajal naše verske skupnosti. Stevilni krščeni so znova našli pot do svojih bratov, da z njimi tvorijo Cerkev.

Toda zunaj tega kroga najdemo še veliko verske brezbrzičnosti, upora nevere in celo zavračanja. Pogum! Gospod je močnejši in je z nami! Gospod išče in hoče vse pritegniti k sebi.

Njegova ljubezen nas bo vodila, da se ne bomo bali truda za najvišji namen: ljubiti človeka in njegovo večno srečo.

SPOMIN NA MISIJON

Da se bomo spominjali vsega tega, nam bo v pomoč tudi zunanje znamenje, ki ga bomo postavili v stolnici sv. Justa. Gre za glavna vrata stolnice, ki so lesena. Nadomestiti jih hočemo z novimi bronastimi, ki nas bodo spominjala na pretekli misijon. Vrata varujejo dom in v njem zbirajo ljudi. Naj bo to simbol škofijske družine, ki je vedno bolj strnjena v bratski harmoniji in zato vedno bolj odprta in prostorna, da bodo vanjo lahko vstopili tudi drugi in postali njen del.

Lazarist br. Pavel Mužica

Januarska številka revije Missione Vincenziana prinaša vest, da je v mestu Casale Monferrato umrl lazaristovski brat Pavel Mužica. Rodil se je v Roču (Istra) leta 1899. Stopil je k lazaristom leta 1934. Deloval je kot brat v raznih lazaristovskih hišah v Italiji, nazadnje v Casale Monferrato. Med mašo mu je prišlo slabo in je umrl 25. oktobra 1988. Povsod, kjer je živel, ga hranijo v hvaležnem spominu.

Pokrajinski kongres SSK na Tržaškem

V soboto 11. marca je bil v Sportnoku turnem centru v Zgoniku napovedani pokrajinski kongres Slovenske skupnosti na Tržaškem. Nanj so krajevne sekcije (dvanaest) poslale 55 delegatov, mladinska pa pet delegatov.

Po uvodnem pozdravu predstavnika predsedstva kongresa prof. Saha in krajevnega župana Budina je imel pokrajinski tajnik dr. Zorko Harej obširno poročilo o strankinem delovanju v zadnjem triletnem obdobju. V njem je obravnaval vse najvažnejše dogodke iz političnega dogajanja ter področja manjšinskega življenja.

Sledili so posegi predstavnikov strankinih organov in izvoljenih predstavnikov: tržaškega občinskega svetovaleca prof. Lokarja, tajnika nabrežinske sekcije Antka Terčona, tajnika dolinske sekcije Sergija Mahničja, predstavnika mestne sekcije dr. Petra Močnika ter predstavnika Mladinske sekcije Davida Zlobca.

Sledila je razprava, v katero je poseglo petnajst delegatov: Jevnikar, Zbič, Gombač, Brezigar, Terčon, Dolhar, Lokar, Škerk, Breclj, Tul, Močnik, Udovič, Maver, Stefančič, Zlobec. Žal prostor ne dopušča, da bi na kratko prikazali glavne misli vseh posegov. Podčrtati pa velja, da je razprava potekala zelo stvarno in v konstruktivnem duhu, kako s skupnimi močmi ojačiti prisotnost slovenske stranke na vseh področjih in v vseh manjšinskih sredinah.

Udeleženci kongresa so ob koncu razprave sprejeli več priporočil delegatov in dve resoluciji. Prva zahteva, da vlada in parlament v kratkem času sprejmeta takšen zaščitni zakon, ki mora upoštevati temeljne vidike življenja slovenske narodne skupnosti v pokrajinah, Trst, Gorica in Videm ter poziva vse politične sile, naj s svojim odgovornim zadržanjem spodbujajo državljansko zrelost, kulturo strpnosti in sožitja ter sodobno evropsko mišljenje tudi v dejanjih in ne zgolj v besedah.

Druga resolucija pa se zavzema za odločne akcije vse slovenske narodnostne skupnosti v Italiji za zavrnitev ponovnih napadov na njene temeljne pravice oziroma za njih uveljavitev.

Delegati so ob koncu kongresa izvolili novi 31-članski pokrajinski svet, ki ga sestavljajo: Brezigar, Harej, Jevnikar, Dolhar, Vidoni, Tul, Opelt, Močnik, Lokar, Breclj, Batagelj, Savron, Gombač, Mahnič, Maver, Terčon, Pahor F., Pahor A., Lapornik, Breclj Marjan, Škerk, Zlobec, Gerdol, Vesel, Gruden, Slavec, Bogatec, Zerjal, Mamolo, Udovič, Pahor Sergij.

Mens sana in corpore sano!

Številnim idejam, ki so se utrnile ob pripravi 40-letnice klasične gimnazije v Trstu, se je h kulturnemu programu pridružila še nova zamisel. S skupnimi močmi bomo organizirali še športni dan, na katerem bodo sodelovale ekipe različnih klasičnih gimnazij iz Jugoslavije, Avstrije in Italije. Srečanje bo po vsej verjetnosti popestrila še zanimiva okrogla miza, namenjena izključno mladim.

Zamisel se nam je porodila predvsem zato, ker smo sami začutili, kako poučno in zanimivo je lahko tako srečanje z dijaki klasičnih gimnazij, ki se v šoli prav tako mučijo z latinščino in grščino, a so nam po drugi strani tako zelo daleč. Žal le nekaterim šolam uspe, da navežejo tesnejše stike s šolo iz drugega kraja, le redkokdaj srečanja postanejo vsakoletna tradicija. Dijakom pa največkrat taka srečanja zelo veliko pomenijo, vsakogar obogati nova izkušnja, z novimi prijatelji si imamo vedno kaj zanimivega povedati, izmenjujemo si misli, in še in še bi lahko naštevali...

Kljub temu so taka srečanja bolj neznanca kot pa stalnica v šolskem življenju, saj zahtevajo brezhrebno organizacijo, zadostna finančna sredstva in predvsem trdno voljo: le vse to lahko vodi k zaželenemu uspehu!

Dijaki klasične gimnazije F. Prešeren iz Trsta smo pod vodstvom prof. Pavlečiča, ki nam zelo rad priskoči na pomoč, že začeli z organizacijo. Športne ekipe se bodo med seboj pomerile v ženski odbojki in moškem malem nogometu.

Program športnega dne sicer še ni natančno izdelan, v glavnih obrisih pa smo si potek srečanja že omislili.

Prepričani smo, da se bodo gostje pri

nas kar najbolje počutili in se na svoje šole vrnili prepolti lepih vtisov...

Prav v takem duhu smo se sami lotili dela, zavijali rokave in po telefonu poklicali izbrane klasične gimnazije, ki so se z veseljem odzvale našemu povabilu.

Že v tem je dokaz, da smo na svojo klasično tržaško gimnazijo lahko samo ponosni in da nismo zgrešili, ko smo se kljub skromnejšemu številu dijakov, ki to šolo obiskujejo, lotili zahtevne priprave, ki jo terja naša 40-letnica.

Že vnaprej smo trdno prepričani, da bodo naš trud poplačali vedri nasmehi in zadovoljstvo naših gostov, o katerih bomo v kratkem še podrobneje poročali.

NL

Izšla je MLADIKA Revija za vsako slovensko družino

Molitev ob srečanju »Odpрте meje«

Srečanje »Odpрта meja« se že nekaj let vrši v dolini Glinščice na pobudo občin Dolina, Sežana in Koper. Letos bo pred tem srečanjem tudi skupna javna molitev.

V cerkvi sv. Marije na Pečah bosta somaševala koprski in tržaški škof dne 1. aprila ob 10. uri in sicer za mir in sožitje med narodi ter bosta govorila v obeh jezikih: italijanskem in slovenskem.

Vabljeni so vsi, da se pridružijo krajevnim prebivalcem tudi v tem trenutku, ki ni drugotnega pomena ob tej manifestaciji solidarnosti in upanja.

Bazovica

Župnija sv. Marije Magdalene v Bazovici si je zadala težko nalogo, da popravi vso zunanost cerkve in olepša istočasno tudi notranjost z barvnimi okni, ki bodo obogatili božjo hišo z novimi umetninami, katere so delo umetnika Edija Žerjale. Izdelava oken se je že začela bodisi v Trstu kakor tudi v Benetkah, obnova zunanosti se bo pa začela takoj po veliki noči.

Župnijska skupnost bo gotovo tudi to pot prispevala za tako zahtevno delo, saj je že toliko pomembnega storila. Izreka mo zahvalo vsem dobrim osebam, bodisi domačim kakor tudi tujim, ki so že skoro prispevale za eno okno. Trdno upamo, da nam bo priskočila na pomoč openska Hranilnica, ki je vedno rada prispevala za potrebe naše skupnosti. Ko pridete v Bazovico, si oglejte v cerkvi šest slik, ki bodo okrasile naša okna.

Izrabljamo priliko, da se skupaj s skupnostjo sv. Tomaža apostola zahvalimo trem misijonarjem, ki so se tako požrtvovalno žrtvovali celih 16 dni po vseh sedmih vaseh od Gropade do Botča. Hvala tudi vsem, ki so prispevali za stroške misijona. Kaj več o misijonu bomo poročali kasneje.

DOBRODELNO DRUŠTVO SLOKAD IN VINCENCIJEVA KONFERENCA - TRST obveščata starše, da se je pričelo na šolah vpisovanje v počitniške kolonije v Dragi in v Conegliansu. Zaključiti se v prvi polovici aprila in velja tako za Tržaško kot Goriško. Pohitite z vpisom!

Problem slovenskih radijskih oddaj

Deželni svetovalec Slovenske skupnosti Bojan Brezigar in deželni tajnik te politične stranke Ivo Jevnikar sta obiskala ravnatelja deželnega sedeža italijanske radiotelevizijske družbe Maria Maurija.

Na srečanju je bil govor predvsem o problemih slovenskih radijskih oddaj in o zahtevah slovenske manjšine, da bi prišlo končno do uresničenja zakona št. 103 iz leta 1975, ki določa, da mora priti do televizijskih oddaj v slovenščini.

Poudarjeno je bilo, da javna radiotelevizijska služba veliko pomeni za harmonični razvoj slovenske manjšine na informativnem in kulturnem področju.

Ravnatelj deželnega sedeža je obljubil, da bo posredoval za rešitev problemov, s katerimi je bil seznanjen.

Primorski teden v Ljubljani

Od ponedeljka 13. do sobote 18. marca je bil v Ljubljani »Primorski teden«. Na pobudah je bil zelo bogat in prenovljen. Daljše poročilo objavimo prihodnjič.

SLOMSKOV DOM V BAZOVICI

vabi na igro

LOČITEV

ki jo bodo v nedeljo 2. aprila (Bela nedelja) popoldne uprizorili igralci PD Prosek-Kontovel.

Je to igra, ki bo gledalcem prinesla dve uri zdrave sprostitve in pristranskega smeha.

Milje

Slovo od male Mare Tacco. Zalostna množica sorodnikov in prijateljev se je v ponedeljek 20. marca poslovila od 20-mesečne Mare, edinega otroka dolgoletne tržaške skavtske načelnice, socialne delavke Ivce Švab in moža Stefana Facca, po rodu iz Padove, tehnika. Dom sta si pred leti uredila v miljski občini. Zdravniki so še pred rojstvom ugotovili pri Mari težko srčno napako. Starša sta jo sprejela z neizrekljivo ljubeznijo in skrbjo, tako da je imela do operacije 15. marca v Bergamu srečno in mirno življenje ter je bila staršem, sorodnikom in prijateljem velik vir veselja. Poseg specialistov žal ni rešil težkega stanja in božja volja je bila, da se je Mara pridružila angelčkom, kot sta sama Ivica in Stefano zapisala v osmrtnico.

Pogrebna maša v obeh jezikih in z občutenim slovenskim petjem je bila v cerkvi v Štramarju, pokop pa na miljskem pokopališču. Obred sta vodila p. Bogomir in župnik Vončina. Malo belo krsto so v zemljo spustili štirje skavti. Naše iskreno sožalje.

★ **ZUPNIJSKI PASTORALNI SVET pri Sv. Jerneju na Opčinah pri Trstu želi vsem veselo in blagoslovljeno veliko noč!** Voščilom se tudi pridružuje cerkveni pevski zbor.

Družinska sreča

Ob rojstvu prvorojenca Marka čestita Marjanu in Lučani

družina Jazbec

Trst, 13. marca 1989

Seja deželnega tajništva SSK

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti je na seji 15. marca soglasno sklenilo, da bo nadaljevalo s pogovori za skupen nastop strank narodnih manjšin v Italiji na junijskih evropskih volitvah. O zadnjih novostih glede oblikovanja take liste sta na seji v Nabrežini poročala deželni tajnik Ivo Jevnikar in prof. Andrej Bratuž. Vsekakor bo o obliki volilne udeležbe dokončno odločal strankin deželni svet, kot to določajo pravila SSK.

Na seji je tajništvo tudi sklenilo, da iz organizacijskih razlogov preloži 6. deželni kongres SSK na nedeljo 7. maja. Potekal bo ves dan v občinskem gledališču F. Prešeren v Boljuncu. Zelo pozitivno so bili ocenjeni že opravljeni kongresi, zlasti mladinski deželni kongres na Pomorski postaji v Trstu in tržaški pokrajinski kongres v Zgoniku. Goriški pokrajinski tajnik in deželni predsednik Manjan Terpin je poročal o pripravah na goriški pokrajinski kongres in o pogajanjih za rešitev občinske krize v Gorici.

Deželni svetovalec Bojan Brezigar je poročal o odgovoru, ki ga je dal dan prej v deželnem svetu odbornik Angeli glede upepeljevalnika pri Štandrežu in Sovodnjah. Kot je med drugim poudaril goriški občinski svetovalec dr. Damjan Paulin, se krajevno prebivalstvo nikakor ne more zadovoljiti s takim stališčem in zahteva korenite ukrepe.

BRAT

Na črpalki nekje, v malem rdečem mestu
Afrike si točil bencin — afriški deček —
opazovala sem tvoje lepo oblikovane roke
z očmi sem te pobožala
po kratki črnini zavite mehke volne
tvojih las
in potem
si se ozrl in se nasmehnil.
Ne bom pozabila
tega pogleda
tvoj nasmeh me je ogrel
beli zobje kot biseri na nitki
so zablesteli
srečala sva se
— človeka —
srce nima barve
in ko se odpre drugemu
lahko prelje svoje
bogastvo za hip ali za vedno.

Terezika Srebernič, preden je odšla v misijone v Afriko

OBISČITE

TRADICIONALNO VELIKONOČNO RAZSTAVO

v župnijski dvorani v Nabrežini. Odpрта je vsak dan od Velike noči 26. marca do Bele nedelje 2. aprila od 17. do 20. ure. Razstavljeni so originalni izdelki iz Indije in Kitajske, in sicer v korist misijonov ter velikonočni pirhi, delo mladine, pa tudi priznanih slikarjev (že deseto leto!)

Zasedanje italijanskih katoliških tednikov

Zveza italijanskih katoliških tednikov z več kot sto vpisanimi časopisi prireja vsako leto študijska srečanja, na katerih se časnikarji pogovarjajo o skupni usmerjenosti teh časopisov. Letošnje spomladansko zasedanje je bilo od 2. do 4. marca v Monzi blizu Milana in posvečeno bližnjim volitvam v evropski parlament ter Evropi po letu 1992. Monzo so izbrali zato, ker obhaja letos tamkajšnji krajevni katoliški tednik »Il Cittadino« 90. obletnico izhajanja.

Uvodno predavanje pod naslovom »Cerkve in Evropa« je imel ljubljanski nadškof A. Šuštar, ki je obenem predstavnik Sveta evropskih škofovskih konferenc. Dejal je, da je poslanstvo Cerkve kakor tudi kristjanov v Evropi graditi mostove. Treba je iskati predvsem to, kar je skupno vsem. Treba je delati na premagovanju zgodovinskih razprtij med različnimi Cerkvami in vzgajati ekumenizmo. S »civilizacijo ljubezni«, kot se je izrazil papež

Pavel VI., je treba odgovoriti na izzive nestrpnosti, nasilja in ideologij sovraštva. Biti most in graditi mostove pa vključuje tudi priznanje različnih kultur in delo zanje.

Drugo predavanje »Jutrišnja Evropa in njene vrednote« je imel naslednji dan Jean Ladrier, profesor na katoliški univerzi v Louvainu (Belgija), pri maši v stolnici pa je govoril milanski nadškof kardinal Martini.

Bili sta tudi dve okrogli mizi o temi »Italijanski tedniki za Evropo«. Pri eni so sodelovali uredniki teh časnikov, pri drugi pa neitalijanski uredniki katoliških in verskih časopisov. List »Družina« je zastopal glavni urednik Drago Klemenčič. V razgovoru je bilo rečeno, da morajo katoliški časopisi stalno opozarjati na krščanske korenine Evrope, poudarjati varstvo okolja, pisati o turizmu in delavcih na tujem ter budno spremljati dogajanja v srednji in vzhodni Evropi.

GORIŠKE NOVICE

Nova knjiga Marize Perat - Zajček Uhaček se ne boji

V sredo 15. marca je zgornje prostore Katoliške knjigarnice do zadnjega napolnila množica mladih in manj mladih ljudi ob predstavitvi nove knjige naše znane kulturne delavke in učiteljice Marize Perat. Tiha, skromna, vendar nad vse delavna, je vse presenetila z res lepo in originalno knjigo za otroke: Zajček Uhaček se ne boji. Poleg nastopa mladih pevcev osnovne šole O. Zupančič je knjigo predstavila Kazimira Blažič Sorč.

Najprej je spregovorila o avtorici in njenem delovanju na leposlovnem, prevajalskem, odrskem in kulturnem področju. Zaustavila se je zlasti ob novi knjigi pravljic in jo razčlenila. Pisanje za mlade je izredno zahtevna in odgovorna naloga.

Peratova nam je s to knjigo pokazala, da zna pisati za mlade, neobremenjena s pomisleki, da igra vlogo učitelja in mentorja. Njeno pisanje je lahko, vedro, polno življenjske vedrine in sproščenosti. Knjiga prinaša kratke pravljice, kjer nastopajo vse gozdne živali, ki so otrokom tako zelo pri srcu. Poleg nujnega pravljničnega okvira, ki približa zgodbe otroškemu mišljenju in čustvovanju, prikazujejo posamezne zgodbe vsakdanje življenje.

Tudi Uhaček hodi v šolo, sanja in se srečuje s težavami. Poleg tega sporoča avtorica otroku, da si v življenju nikoli ni treba preveč beliti glave, pa če so v prvem hipu videti dogodki še tako zastrahujoči. Pogledati jih je le treba s prave strani in zdeli se bodo kar znosni. V Peratinih pravljicah ne najdemo nepregledne, zamotane resničnosti; vse je postavljeno v red, neurejena in kaotična resničnost je izrinjena iz njenih predstav. Preneseno v vzgojne besede posredujejo njene pravljice trdnost, samozavest, veselje do življenja.

Ob tem ne smemo zanemariti pomembnosti, ki jo daje Peratinim pravljicam zunanja oblika, v kateri se predstavljajo. Zanj je za ljubeznijo poskrbela mlada ilustratorica Danila Komjanc, ki se že vrsto let ukvarja z ilustriranjem mladinske revije Pastirček. Njeni akvareli so res mojstrsko in doživeto izdelani. Prav gotovo jih bodo otroci z užitkom pregledovali ob prebiranju res originalnih in šaljivih zgodb našega Uhačka.

Ob koncu prirreditve je Blažičeva zaželela tako Marizi kot Danili, da bi še našli pogum, da se bosta še živeli v otroški svet in nam še kaj posredovali. To je seveda voščilo in upanje nas vseh.

KB

V Štandrežu odločno nasprotujejo upepeljevalniku

Vsa štandreaška društva in organizacije so zavzele v zvezi z goriškim upepeljevalnikom odločno stališče v obrambo okolja in zdravja ljudi in naslovili na predsednika deželne odbora, predsednika goriške pokrajinske uprave, goriškega župana, deželnega odbornika za okolje, goriškega prefekta ter na predsednika krajevne zdravstvene enote pisмено zahtevo, ki vsebuje naslednje točke:

1. Spremembo deželnega načrta in novo izbiro kraja za odlaganje smeti v goriški pokrajini.

2. Hitro realizacijo primerne strukture na pokrajinski ravni na območju, ki je oddaljeno od hiš.

3. Dokončno zaprtje sedanjega upepeljevalnika v Štandrežu.

4. Stalno in sistematično nadzorovanje onesnaženega področja.

Na skupni seji, ki je bila v torek 14. marca na sedežu rajonske konzulte, so vlogo podpisali prosvetni društvi »Štandrež« in »O. Zupančič«, športna društva »Juventina«, »Velox«, »Val« in »Mak«, kmečko društvo, sekcija VZPI ter štandreaški skavti.

Na isti seji so društva ustanovila odbor, ki bo izvedel vrsto akcij, predvsem v zvezi z upepeljevalnikom. Kot prva bo vaški posvet, ki bo v Štandrežu 30. marca, sledilo bo zbiranje podpisov vseh vaščanov.

Ljubljancani na Sv. gori

V soboto 11. marca je prva slovenska škofija poromala na Sv. goro v letošnjem jubilejnim letu; in to je bila ljubljanska nadškofija. Prišli so s svojimi škofi in številnimi duhovniki. Romarjev je bilo okrog 500. Prišlo bi jih še več, toda na vrhu Sv. gore je omejen prostor za avtobuse. Teh je bilo namreč 20 in so zavzeli

ves prostor okrog bazilike. Številni romarji so prišli z avtomobili do Prevala in nato peš. Nekateri so dospeli z vlakom do Nove Gorice in nato peš do vrha kot nekdanji romarji. Ker so se javile še številne župnije, ki niso mogle v soboto na romanje, priporoča g. nadškof Šuštar, naj pa same organizirajo romanje na Sv. goro.

V baziliki je vodil somaševanje nadškof ob pomožnih škofih Kvasu in Leniču ter domačem škofu Pirihu ter 25 dušnih pastirjih. Petje je bilo tako ljudsko kot tudi zborovsko. Poročevalec v Družini piše: »Ko bi iskali model za res dobro organizirano množično bogoslužje s smislom za notranjo ubranost in dejavno sodelovanje, bi ga to srečanje na Sv. gori nedvomno lahko ponudilo.«

»Primorska poje«

Letošnja pevska revija »Primorska poje« bo potekala med 31. marcem in 22. aprilom. Prvi nastop bo v Novi Gorici, zaključni pa v Trstu, kjer bo nastopil tudi mešani zbor »Hrast« iz Doberdoba.

Številni so goriški zbori, ki sodelujejo na tej pevski reviji. V soboto 1. aprila bo v Trziču nastopil moški zbor »Skala« iz Gaberji, isti dan v Izoli pa mešani »O. Zupančič« iz Štandreža.

V nedeljo 2. aprila bo v Smarjah sodeloval moški zbor iz Štavnar. V Gorici bodo 8. aprila pela dekleta zbora »Alenka« iz Števerjana, v Braniku pa mešani zbor »Rupa-Peč«.

V nedeljo 9. aprila bo v Kobjegli pel zbor iz Podgore, naslednjo soboto pa bosta v Bovecu nastopila mešani zbor »Lojze Bratuž« iz Gorice in moški »Jezero« iz Doberdoba. Na Colu bosta v nedeljo 16. aprila sodelovala moški zbor »Mirko Filej« iz Gorice in mešani zbor »Štandrež«. Skupina »Števerjanci« pa bo na vrsti 21. aprila v Postojni.

Življenjski jubilej

Ob 80-letnici rojstva (29. marca) iskreno čestitajo

LADU COLJA

iz Gradiške in voščijo še mnoga zdrava leta

otroci z družinami

70 let teološke fakultete v Ljubljani

Dne 7. marca so v Ljubljani praznovali 70 letnico ljubljanske teološke fakultete. Prej so imeli bogoslovno semenišče kot po drugih škofijah. Leta 1919, takoj po končani prvi svetovni vojni, so namreč ustanovili ljubljansko univerzo in njej priključili kot posebno fakulteto tudi bogoslovje. S tem sta tako cerkevna kot civilna oblast priznali resnost teoloških študijev in s tem tudi pravico izdajati študijske diplome, veljavne tudi pred vsem svetom.

Slavje je bilo na Poljanski cesti, kjer je sedaj sedež fakultete. Ta je bila pridružena univerzi do leta 1952, ko so na ukaz novih oblasti teološko fakulteto odstranili z univerze. Danes se sliši, da naj bi se fakulteta znova pridružila univerzi. Morda se bo to tudi kdaj zgodilo.

Slavnostni govor je imel veliki kancler fakultete nadškof A. Šuštar. Prisotni pa so bili ne samo profesorji in dijaki, temveč tudi zastopniki civilnih oblasti ter ljubljanske univerze. Prišlo je tudi zastopstvo zagrebške teološke univerze.

Odsotni pa so bili zastopniki beograjske pravoslavne fakultete, s katero so imeli 20 let zelo prijateljske stike. »Glas koncil« pravi, da je bila odsotna na slavnosti srbska pravoslavna Cerkev iz protesta zaradi izjave jugoslovanske škofovske konference, ki se je zavzela za mirno, ljubno reševanje sporov z dialogom in ne s silo. To tudi z Albanci. Pa tudi iz protesta zoper zborovanje v Cankarjevem domu.

Iz tega zadržanja srbske pravoslavne Cerkev bi človek sklepal, da ima Slobodan Milošević veliko besedo tudi v srbski pravoslavni Cerkvi oz. da se srbska Cerkev istoveti z nacionalističnimi težnjami, ki prevevajo Srbe.

Lahko brez ljubezni cepimo drva, žgemo opeko ali kujemo železo, s človekom pa moramo vedno ravnati le z ljubeznijo. (Tolstoj)

S.K.D. HRAST

vabi v ponedeljek 27. marca in nedeljo 2. aprila v Doberdob na tradicionalni

PRAZNIK POMLADI

Ponedeljek 27. marca ob 13. uri odprtje praznika;

ob 15. uri ex tempore za vrtec, osnovno in nižjo srednjo šolo;
ob 17. uri nastop godbe na pihala Kras iz Doberdoba. - Sledi prosta zabava ob zvokih ansambla Pomlad iz Trsta;
ob 22. uri tombola v vrednosti 1.000.000 lir.

V primeru slabega vremena bo tombola v nedeljo 2. aprila ob 22. uri.

Nedelja 2. aprila ob 13. uri odprtje praznika;

ob 17. uri nastop folklorne skupine Kud Karol Pahor iz Pirana. Sledi prosta zabava ob zvokih ansambla Lojzeta Furlana iz Zgonika.

Deloval bo dobro založen buffet s pristnimi jedmi na žaru in z domačo kapljico.

Šport

I. MOSKA DIVIZIJA

Pall. Grado - Olympia 0 : 3
(11 : 15, 14 : 16, 11 : 15)

Kuštrin M., Spazzapan P., Lutman E., Kosič B., Jarc E. in Terčič M.

Prvi set se je pričel s premočjo domače ekipe, ki je v nekaj minutah dosegla rezultat 6 : 0, nato pa se je Olympia zbrala in prešla v protinapad. Kmalu je prišlo do izenačenja (9 : 9), dober sprejem in primeren servis pa sta omogočila, da je Olympia prvi set dobila.

Drugi set se je začel ugodno za našo ekipo, saj si je takoj pridobila prvih devet točk (0 : 9). Podcenjevanje nasprotnika pa je nato privedlo do izenačenja. Tako sta ponovno bili ekipi enakovredni do rezultata (14 : 14), ko je Olympia pokazala zobe in si osvojila tudi drugi set.

Tudi zadnji niz je potekal kar izenačeno za ekipi (3 : 3, 5 : 5, 10 : 10), dokler ni Olympia pridobila servis in set zmagovito zaključila.

(P. S.)

PRVENSTVO 2. DIVIZIJE - DEKLETA

Morarese - Olympia 1 : 3

Igrale so: Antoni S., Bertolini M., Bevilacqua M., Bratina M., Brisco E., Carraro M., Corsi K., Chinese K., Verbi K., Zotti V.

Prejšnji teden se je odigrala zadnja tekma prvega dela prvenstva druge ženske divizije. Namen tega prvenstva je postopno vključevanje naraščaja v starejšo skupino. Od štirih tekem so tri zaključile v svoj prid.

Zadnjo tekmo je Olympia odigrala v Moraru proti tamkajšnji ekipi. Tekma je bila od vseh najbolj borbeno. Olympia je vsekoli prevladovala, a stalno je obstajala nevarnost, da bi se tekmeč uveljavil. Do tega je prišlo v drugem setu, ko so plave trenutno popustile ob občutku premoči nad nasprotno ekipo. Tretji in četrti set pa sta se zaključila pozitivno za Olympia, ki je tako dodala še dve točki na lestevici.

★

OBVESTILA

Slov. narodno gledališče Drama iz Ljubljane uprizori v Kulturnem domu v Gorici igrata Petra Turčinja »Trg v Benetkah«, ki bo v torek 28. marca ob 20,30 za red A in v sredo 29. marca ob 20,30 za red B.

Slovensko stalno gledališče - Trst uprizori misterij Huga von Hofmannsthal »Slehernik«. Predstave bodo v Kulturnem domu v Trstu v petek 31. marca ob 20,30 (premiera, red A), v soboto 1. aprila ob 20,30 red B in v nedeljo 2. aprila ob 16. uri red C.

DAROVI

Za Katol. glas: N. N. 10.000; Krista Tomažič 10.000; Jožica Černic 10.000; Olga Bavdaž, Gorica 50.000 lir.

Za obnovo Katol. doma v Gorici: F. V. 100.000 lir.

Za Slov. skupnost: A. Rejc 50.000 lir.

Za Kat. dom: družina Bratuž 300.000; I. K. 300.000 lir.

Za zavod Sv. Družine: obiskovalke Kulturnega tečaja darujejo namesto cvetja na grob mame s. Jedrt 100.000 lir; v isti namen družina A. Kosič 50.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: družina Josipa Perčiča, Salež v njegov spomin 50.000; Pastore 40.000; Legiša 40.000; Okretič Visentin 90.000; Bagozzi 70.000; Udovič 20.000; skavti Monfalcone 30.000; Milanič 10.000; ob obletnici smrti moža in očeta Jožefa Volpi darujeta Angela in Milena 70.000; Colja 15.000; Uršič 5.000; Pipan 10.000; Rudež 10.000; G. J. 10.000; bolniki 30.000; okrog železniške postaje 92.000 lir.

Za glasilo Slovenska skupnost: Milka Mužič, ul. Oslavje 16, Števerjan 20.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor Sv. Jernej na Opčinah: Marija Milič 25.000; Marta Malalan 10.000; dr. Robi Gantar v spomin na očeta Draga 100.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: N. N. v spomin na moža 20.000; Breclj Pina 10.000 lir.

Za obnovo cerkve na Opčinah: Nadja Storti - Perenich ob krstu sinčka Luka 50.000; druž. Vidau v spomin na moža in očeta Rinkota ob 5. obl. smrti 100.000; Erminija Daneu - Kalc v spomin na Giorgiata Germek 10.000; Angela Vremec 50.000; Pepka Škerlavaj 20.000; dr. Robi Gantar v spomin na očeta dr. Draga ob 30. dnevu smrti 50.000; Lojzka Germek v spomin na moža Giorgiata 100.000; N. N. v spomin na moža 30.000; priči ob poroki Emilija in Silvestre Sosič 55.000; Virgilio Pisani v spomin na Ivano Vidali 150.000; Ana in Viktor Žerjal 20.000; Vinko in Eda Milič v spomin na Marijo Wilhem in Tamaro Petaros za popravilo orgel 40.000; Armando Škerlavaj v spomin na mamo Marijo in strica Danila 50.000 lir.

Za obnovo cerkve na Banah: druž. Vidau v spomin na očeta Avgusta 10.000; Irma Pahor v spomin na teto Zofko Gerlanc 15.000 lir.

Za ljudski misijon v Trstu: Grmek - Hrovatin 90.000; Pepka Škerlavaj 20.000; dr. Robi Gantar v spomin na očeta dr. Draga 200.000; družine s Kraške ulice 140.000; Francka Vremec 50.000; druž. Malalan 50.000; Fani Malalan 50.000; Lea Stofa 22.500; N. N. 20.000; Angela Vremec 50.000; Marta Malalan 50.000; Viktorca Berce 50.000 lir.

Za dela v Marijinem domu v Rojanu: družina Kozman ob smrti očeta Bruna 100.000 in gospe Rebec por. Donini namesto cvetja na njun grob 100.000; Mira Bole v spomin družbenk Albine Mamolo in Ivanke Furlan 100.000; skupina dobrotnikov 1.010.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Mirjana Parovel in Anton Korsič 80.000; Matija Hrvatini 20.000; Nadja in Valerija Hrvatini 40.000; A. B. 50.000 lir.

Za barvna okna cerkve v Bazovici: družina Opeka 50.000; N. N. 20.000; Stojan Kraljev 6.000; romarji v Medjugorje 58.000; N. N., Trst 20.000; družina Petaros 5.000; N. N. 10.000; Zeljka Križmančič 20.000; Truskotova Karla v spomin na brata Ivana 20.000; družina Giorgi 20.000; N. N., Trst 50.000; Dora Živič v spomin staršev Ivana in Marije 300.000 lir.

Za popravilo cerkve v Ospu: Evelina Pahor 100.000; Viktorija 10.000; družina Slavec 30.000; Ljuba Smotlak namesto cvetja na grob deklice Mari 30.000 lir.

Za misijone: N. N. 50.000 lir.

Za slov. misijonarje: N. N. 300.000; I. K. 50.000 lir.

Ob prvi obletnici smrti 27. marca se spominjajo

JOŽEKA BERTOLINIJA

vsi, ki so ga imeli in ga še imajo radi.

Sv. maša v njegov spomin bo v sredo 29. marca ob 19. uri v cerkvi sv. Ivana v Gorici.

Spored od 26. marca do 1. aprila 1989

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.15 Mladinski oder: »Sonce na planini«. 11.00 Nediški zvon. 11.45 VERA in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Alojz Rebula: »Polmrak«. 14.40 Nedeljski popoldanski zbornik.

Ponedeljek: 8.20 Velikonočne pesmi. 9.00 Alojz Rebula: »Nočno pismo«. 10.15 Mladinski oder: »Na zelenico je prišla pomladi«. 10.35 Koncert v cerkvi sv. Mohorja in Fortunata v Rojanu. Orglar H. Bergant. 12.00 Pogovori o doktorskih razpravah v zadnjih letih pri nas. 12.40 Velika noč v slovenski zborovski glasbi: mešani zbor Francišek Borgia Sedej iz Števerjana. 13.30 Gospodarska problematika. 14.10 Po Jezusovih stopinjah. 15.00 Homer: »Odiseja«. 15.15 Velikonočni popoldan. 17.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana.

Torek: 8.10 Poezija pred opero. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Svet v črno-belem. 12.40 Oktet Simon Gregorčič iz Kobarida. 13.30 Od Milj do Devina. 14.10 Otroški kotichek: »Dedek, izmisli si pravljico!«. 14.30 Iz Benečije. 15.00 Homer: »Odiseja«. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 18.00 »Slovensko pismo«.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Zdravniška posvetovalnica. 12.40 Oktet Javor iz Pivke. 13.30 Na goriškem valu. 15.00 Homer: »Odiseja«. 15.15 Neopravičena ura. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mezzosopranistka Rieko Katsumata in pianistka Mojca Šiškočič. 18.00 Kratke, izmišljene in druge zgodbe Bojana Stiha.

Četrtek: 8.10 Trst, mesto znanosti. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Živeti zdravo. 12.40 Oktet Vrtnica iz Nove Gorice. 13.30 Nediški zvon. 14.10 Dvigljena zavesa. 15.00 Homer: »Odiseja«. 15.15 Popoldan s slovensko pesmijo in Iztkom. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Moški zbor Srečko Kosovel iz Ajdovščine in mešani zbor France Prešeren iz Celja. 18.00 Cetrtekova srečanja: »In exilium« — iz župnijske kronike dekana V. Kosa.

Petek: 8.10 Iz zaprašene delavnice. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Razvoj slovenskega povojnega pesništva. 12.40 Oktet Škofije. 13.30 Od Milj do Devina. 14.10 Halo, kdo tam? 15.00 Homer: »Odiseja«. Epska pesnitev. 15.15 Pogovori z Jožijem. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Glasbena kronika s Hrvaške. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Poti, zanimivosti in lepote naše dežele. 12.40 Zenska skupina Sovodenjska dekleta. 14.10 »Glas od Režije«. 15.00 Sobotni razmislek. 15.45 Marko Dvořák: Pisma iz Prage. 16.30 France Bučar: Problemi sodobne družbe. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Violinist Massimo Belli in pianist Silvio Sirsen.

Za misijon p. Kosa SJ: Livija Sosič namesto cvetja na grob Ivanke Vidau 10.000; N. N. 30.000; druž. Berce 50.000; Tončka Sosič 15.000 lir.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame in none

Ane Marušič - Jelen

se iz srca zahvalujemo vsem, ki ste jo spremlili k večnemu počitku.

Posebna zahvala naj gre domačemu pevskeму zboru, duhovnikoma gg. župniku Ambrožu in dekanu Antonu Lazarju ter vsem, ki ste prinesli cvetje ali pa darovali v dobre namene.

Doberdob, 15. marca 1989

Jelen - Bruzzechesse

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19 % IVA.

Letna naročnina, Italija	Lir 40.000
Letna inozemstvo	Lir 55.000
Zračna pošta inozemstvo	Lir 85.000
Poštno čekovni račun:	štej. 11234499

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo
List je bil registriran na goriškem sodišču
28. januarja 1949 pod št. 5